

Priština, 29 februar 2016. godine
Ref. br.:VHK897/16

ODLUKA O ODBACIVANJU ZAHTEVA I ODBIJANJU ZAHTEVA O PRIVREMENOJ MERI

u

slučaju br. KI143/15

Podnositelj

Donika Kadaj-Bujupi

**Ocena ustavnosti rešenja PN1. br. 2059/2015 Apelacionog suda
od 23. novembra 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gérxhaliu, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnositelj zahteva

1. Podnositelj zahteva je gđa Donika Kadaj-Bujupi (u daljem tekstu: podnositeljka zahteva), poslanica u Skupštini Republike Kosovo (u daljem tekstu: Skupština), koju zastupa g. Arianit Koci, advokat.

Osporena odluka

2. Podnositeljka zahteva osporava rešenje PN1. br. 2059/2015 Apelacionog suda od 23. novembra 2015. godine, kojim je potvrđeno rešenje PPRKR. br. 415/2015 Osnovnog suda u Prištini od 18. novembra 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporenog rešenja, kojim su navodno povređena prava garantovana članom 24. [Jednakost pred Zakonom] i stavovima 1 i 2 člana 75. [Imunitet] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).
4. Pored toga, podnositeljka zahteva traži od Ustavnog suda da uvede privremenu meru "*kojom će se gđi Doniki Kadaj-Bujupi odmah prekinuti mera sudskog pritvora sve do donošenja meritorne odluke za ovu stvar*".

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članovima 113.7 i 116.2 Ustava, članovima 27. i 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon), i pravilima 29 i 54 Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 2. decembra 2015. godine, podnositeljka je podnела zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 3. decembra 2015. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeni od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Arta Rama-Hajrizi i Bekim Sejdiu.
8. Dana 4. decembra 2015. godine, Sud je obavestio podnositeljku o registraciji zahteva i tražio da pojasni da li se sprovodi neki sudski postupak pred redovnim sudovima o istom pitanju ili da li je podneto neko pravno sredstvo. Kopija zahteva je poslata Apelacionom sudu.
9. Dana 8. decembra 2015. godine, podnositeljka zahteva je obavestila Sud da je podnela zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu.
10. Dana 14. decembra 2015. godine, Sud je tražio dodatne informacije od podnositeljke zahteva radi ažuriranja o toku postupka o vanrednom pravnom sredstvu, uključujući eventualnu pravosnažnu odluku.
11. Dana 22. decembra 2015. godine, podnositeljka zahteva je obavestila Sud da je Vrhovni sud doneo presudu (PML 277/2015 od 9. decembra 2015. godine) o njenom zahtevu za zaštitu zakonitosti.

12. Dana 24. decembra 2015. godine, Sud je tražio od Vrhovnog suda da dostavi kopiju svoje presude PML 277/15 od 9. decembra 2015. godine. Istog datuma, Vrhovni sud je obezbedio traženu kopiju presude.
13. Dana 8. februara 2016. godine, Sud je većao o slučaju i odlučivao da odbaci zahtev.

Pregled činjenica

14. Dana 18. novembra 2015. godine, Osnovni sud u Prištini je (rešenje PPRKR. br. 415/2015) izrekao podnositeljki zahteva meru sudskega pritvora od 18. novembra 2015. godine do 18. decembra 2015. godine.
15. Podnositeljka zahteva je izjavila žalbu Apelacionom sudu, tvrdeći da njeni postupci ne bi trebalo da se kvalifikuju kao krivično delo, već kao politički postupci za koje uživa funkcionalni parlamentarni imunitet.
16. Dana 23. novembra 2015. godine, Apelacioni sud je (rešenje PN1. br. 2059/2015) odbacio, kao neosnovanu, žalbu podnositeljke zahteva, objašnjavajući da je Osnovni sud u svom rešenju pružio dovoljno obrazloženje u pogledu postojanja sumnje da je izvršila krivično delo i da se pitanje imuniteta poslanika već razmatralo od strane Ustavnog suda u presudi u slučaju KO98/11 od 20. septembra 2011. godine.
17. Dana 3. decembra 2015. godine, Sud je saznao da je podnositeljka, takođe, podnela Vrhovnom sudu zahtev za zaštitu zakonitosti.
18. Dana 8. decembra 2015. godine, nakon zahteva Suda za dodatnim informacijama o navedenom podnetom zahtevu, podnositeljka je obavestila Sud da je podnela i zahtev Vrhovnom sudu za zaštitu zakonitosti, nakon što je podnela svoj zahtev Ustavnom sudu 2. decembra 2015. godine.
19. Dana 9. decembra 2015. godine, Vrhovni sud je (presuda PML 277/2015) delimično usvojio zahtev podnositeljke za zaštitu zakonitosti, zamenjujući meru sudskega pritvora merom kućnog pritvora do 18. decembra 2015. godine. Vrhovni sud je razmotrio i tvrdnju podnositeljke u vezi sa navodnom povredom člana 75. Ustava.
20. Dana 14. decembra 2015. godine, Sud je još jednom tražio dodatne informacije o „*toku postupka u vezi sa vanrednim pravnim sredstvom*“.
21. Dana 22. decembra 2015. godine, podnositeljka zahteva je obavestila Sud da je Vrhovni sud doneo presudu, kojom je pritvor zamenio merom kućnog pritvora.
22. Sud nije dobio nikakve informacije o toku drugog postupka koji se odnosi na slučaj podnositeljke zahteva.

Navodi podnosioca

23. Podnositeljka zahteva tvrdi da joj je osporenim rešenjem Apelacionog suda povređeno pravo na imunitet, koje je garantovano stavovima 1 i 2, člana 75.

Ustava. Ona tvrdi da poslanik Skupštine ne može biti uhapšen ili pritvoren vršeći svoje dužnosti i odgovornosti u Skupštini.

24. Podnositeljka zahteva, takođe, tvrdi povredu člana 24. [Jednakost pred Zakonom] Ustava. U vezi sa tim, ona tvrdi da: "Apelacioni sud je postupio na diskriminatorski način protiv podnositeljke zahteva", jer je "u drugom slučaju u kojem je drugi poslanik Skupštine Republike Kosova bio umešan prekinuo meru sudskega pritvora, pozivajući se na član 75, stav 2 Ustava Republike Kosovo".
25. Pored toga, podnositeljka zahteva traži od Suda da uvede privremenu meru prestanka sudskega pritvora, zbog nenadoknadive štete usled njenog daljeg boravka u sudsakom pritvoru i zato što joj je uskraćeno pravo da predstavlja građane Republike Kosovo.

Prihvatljivost zahteva

26. Sud podseća da podnositeljka zahteva osporava rešenje PN1. br. 2059/2015 Apelacionog suda od 23. novembra 2015. godine i da je podnela i zahtev za zaštitu zakonitosti protiv istog rešenja o kom je Vrhovni sud odlučio 9. decembra 2015. godine.
27. Sud primećuje da podnositeljka nije osporila pred Sudom presudu Vrhovnog suda. Štaviše, presuda Vrhovnog suda je dostavljena Sudu na sopstvenu inicijativu. Sud ponavlja da je do podnositeljke da preduzme proceduralnu inicijativu, pruža aktivnu asistenciju i predstavlja sve relevantne informacije i dokaze u vezi sa zahtevom i da, konačno, potkrepi svoje tvrdnje. Sud ne može zameniti podnositeljku u izgradnji njenog slučaja.
28. Sud, dalje, primećuje da se presudom Vrhovnog suda razmotrilo i ocenilo osporeno rešenje Apelacionog suda. Znači, presuda Vrhovnog suda je sada pravosnažna odluka o spornom predmetu. Stoga, osporeno rešenje Apelacionog suda nije više pravosnažna odluka javnog organa, za šta je i podnet zahtev Sudu.
29. Sud podseća da se od podnositeljke zahteva 4. decembra 2015. godine, tražilo "da obavesti Sud i obaveštava o tome da li se sprovodi neki sudske postupak pred redovnim sudovima o istoj pravnoj stvari ili da li je podnela neko pravno sredstvo o istoj pravnoj stvari".
30. Pored toga, 14. decembra 2015. godine, Sud je tražio od podnositeljke zahteva da ga obavesti o "toku postupka u vezi sa vanrednim pravnim sredstvom, uključujući eventualnu odluku" i obavestio je da "će Sud u odsustvu bilo kakvih informacija nastaviti da razmatra zahtev na osnovu postojećih spisa predmeta".
31. Sud primećuje da postojeći spis predmeta ne sadrži više konačnu odluku javnog organa koja, navodno, povređuje pojedinačna prava i slobode podnositeljke zagarantovane Ustavom i koja je predmet razmatranja podnositeljke. Štaviše, Sud podseća da je dužnost podnositeljke da razjasni i precizira da li i kako je htela da se postupa sa zahtevom koji je pred Sudom.

32. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

33. Sud se poziva i na članove 22. (Procesuiranje podnesaka) i 48. (Tačnost podnesaka) Zakona, koji propisuju:

Član 22

4. (...) Sudija izvestilac ima pravo da zatraži dodatne dokaze, ukoliko je to neophodno radi procene prihvatljivosti i osnovanosti podneska”.

Član 48

“Podnositelac podneska je dužan da jasno naglasi (...) koji je konkretan akt javnog organa koji podnositelac želi da ospori”.

34. Sud uzima u obzir i pravilo 32 (Povlačenje, odbijanje i odbacivanje podnesaka) Poslovnika, koje propisuje:

(4) Sud može odbiti podnesak onda kada zaključi da (...) ne predstavlja predmet (...).

35. S tim u vezi, Sud primećuje da se rešenje Apelacionog suda više ne može smatrati konačnom odlukom, kao što se prethodno osporila od strane podnositeljke.

36. Sud smatra da zahtev više ne predstavlja pravni spor, s obzirom da je presuda Vrhovnog suda rešena stvar.

37. Dakle, Sud utvrđuje da predmetna stvar zahteva više ne predstavlja predmet.

38. Kao zaključak, Sud smatra da je tvrdnja podnositeljke bespredmetna i zahtev se odbacuje, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 22.4 i 48. Zakona i pravilom 32 (4) Poslovnika.

Zahtev za privremenom merom

39. Sud podseća da je podnositeljka zahteva tražila od Suda da uvede privremenu meru, odnosno da prekine meru sudskog pritvora do donošenja odluke o meritumu.

40. Podnositeljka zahteva tvrdi da je odobrenje privremene mere od posebnog značaja, zbog nenadoknadive štete i uskraćivanja prava da predstavlja građane Republike Kosovo.

41. U tom smislu, Sud uzima u obzir pravilo 55 (4) Poslovnika, koje predviđa:

"Veće za razmatranje pre davanja preporuke za odobrenje zahteva za uvođenje privremenih mera utvrđuje da:

(a) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera pokazala prima facie slučaj o merodavnosti predmeta (...)"

42. Sud, takođe, podseća da je Vrhovni sud, postupajući po rešenju Apelacionog suda, zamenio meru sudskog pritvora merom kućnog pritvora.
43. Pored toga, 3. decembra 2015. godine, Sud je saznao da je podnositeljka podnela zahtev za vanrednim pravnim sredstvom. Ova činjenica je potvrđena od strane podnositeljke zahteva 8. decembra. Po zahtevu za vanrednim pravnim sredstvom protiv rešenja Apelacionog suda je odlučio Vrhovni sud 12. decembra 2015. godine.
44. Osim toga, Sud primećuje da se, kao što je gore obrazložio, zahtev odbacuje, jer je tvrdnja podnositeljke postala bespredmetna.
45. Stoga, Sud smatra da je zahtev za privremenom merom izgubio osnov da se o njemu odlučuje od strane Suda, pošto je podnet zahtev za vanrednim pravnim sredstvom.
46. Dakle, u skladu sa pravilom 55 (4) Poslovnika, zahtev podnositeljke za uvođenje privremene mere se odbacuje, kao neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 22.4 i 48. Zakona i pravilima 32 (4), 55 (4) i 56 (3) i (5) Poslovnika, dana 8. februara 2016 jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev;
- II. DA ODBIJE zahtev za privremenom merom;
- III. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi

